

Aangeboden op

Niet te registreren.
De ontvanger

Register.
Nr.

RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG TE BRUSSEL

A.R. nr. 2011/15302/A en 2011/15303/A

Eindvonnis – op tegenspraak

Stakingsbevel ruimtelijke ordening – administratieve geldboete – verzet tegen
dwangbevel.

BILLAGEN

- 11/15302/A : dagvaarding – 3 conclusies
- 11/15303/A : dagvaarding – 3 conclusies

IN DE ZAAK VAN (A.R. nr. 2011/15302/A):

KBO.nr.

met zetel te

eiseres op verzet

bijgestaan door mr.
met kantoor te
vertegenwoordigd door mr.

en mr.

advocaat;

advocaten
en op de zitting

TEGEN:

Het **VLAAMSE GEWEST**, vertegenwoordigd door de Vlaamse Regering,
voor wie ootreedt de

verweerder

bijgestaan door mr.

mr.

advocaat met kantoor te
en op de zitting vertegenwoordigd door
advocaat;

VON-EV

EN IN DE ZAAK VAN (A.R. nr. 2011/15303/A):

De met zetel te
 KBO nr.
eiseres op verzet
 bijgestaan door mr. en mr. advocaten
 met kantoor te en op de zitting
 vertegenwoordigd door mr. advocaat;

TEGEN:

Het **VLAAMSE GEWEST**, vertegenwoordigd door de

verweerder

bijgestaan door mr. advocaat met kantoor te
 en op de zitting vertegenwoordigd door
 mr advocaat;

* * *

In deze zaak, die in beraad is genomen op 11 oktober 2013, spreekt de rechtbank volgend vonnis uit.

De rechtbank heeft kennis genomen van de stukken van de rechtspleging, en meer in het bijzonder van :

In de zaak A.R. nr. 2011/15302/A :

- de daavaarding in verzet, op verzoek van de betekend op 2 december 2011;
- de conclusie voor de
- de op 21 maart 2012 ingediende conclusie en de op 17 augustus 2012 ingediende conclusie voor het Vlaamse Gewest.

In de zaak A.R. nr. 2011/15303/A :

- de dagvaarding in verzet, op verzoek van
- betekend op 24 november 2011;
- de conclusie voor de
- de op 21 maart 2012 ingediende conclusie en de op 17 augustus 2012 ingediende conclusie voor het Vlaamse Gewest.

Op de terechtzitting van 11 oktober 2013 zijn de advocaten van partijen gehoord en zijn er stukken neergelegd, waarna de debatten zijn gesloten en de zaak in beraad is genomen.

De rechtbank stelt vast dat de bepalingen van de wet op het taalgebruik in gerechtszaken nageleefd zijn.

* * *

I. FEITEN EN PROCEDUREVOORGAANDEN.

1. _____ is eigenaar van vier weilanden, gelegen te _____ aan de _____ en _____ en kadastraal gekend onder _____ en _____

Het terrein is gelegen in agrarisch gebied.

Op 17 februari 2011 stelde de bevoegde ambtenaar van het Agentschap Inspectie RWO vast dat er op de terreinen werken werden uitgevoerd zonder voorafgaandelijke stedenbouwkundige vergunning.

Volgende werken werden vastgesteld :

"Ik stel vast dat langsheen de _____ verhardingen worden aangelegd. De verharding bestaat uit een halve cirkel, twee wegen en een rondvorm. De halve cirkel is ongeveer 18,00 m breed aan de straat en 11,00 m diep. De weg naar de ronde verharding is +/- 50,00 m lang en +/- 2,00 m breed. De ronde verharding heeft een doormeter van +/- 18,00 m en de weg van de ronde naar de straat moet ongeveer 2,00 m breed zijn en +/- 30,00 m lang.

Bij de staking van de werken was enkel de halve cirkel aangelegd in kasselen. Aan de weg en de ronde vorm was enkel de opkant in kasselen geplaatst. Van de weg naar de ronde naar de straat was enkel de wegkoffer uitgegraven.

- Tevens werd een afwateringsdrempel gedicht over een afstand van ongeveer 85m. Hierdoor kunnen de achterliggende percelen niet meer afwateren.

- De percelen werden genivelleerd. Het niveauverschil varieert tussen 0,00m en 0,30m zowel opvulling als afgraving."

Er werd ter plaatse een stakingsbevel gegeven, dat op 22 februari 2011 werd bekrachtigd door de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur.

Op 28 februari 2011 begaf de bevoegde ambtenaar van het Agentschap Inspectie RWO zich opnieuw ter plaatse en noteerde :

"Heden stel ik vast dat sinds het stakingsbevel van 17 februari 2011 bijkomende werken werden uitgevoerd."

Deze bijkomende werken omvatten het afwerken van de beide toegangswegen van +/-50,00m lang en van +/-30,00m lang van en naar de ronde waarvan het ook de bedoeling is deze te verharderen. Beide toegangswegen worden aangelegd in kasseiverharding."

Op het ogenblik van de vaststelling waren enkel de kant opkanten van de ronde aangelegd."

Opnieuw werd een bevel tot staking gegeven, dat werd bekrachtigd door de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur op 1 maart 2011.

Op 14 maart 2011 is de politie de naleving van het stakingsbevel gaan controleren. De politie stelde vast dat er vijf personen tuinwerken aan het uitvoeren waren op het perceel. Zij waren met graafmachines gleuven aan het graven om beplantingen aan te brengen. Er was onder meer een vrachtauto van op het perceel aanwezig en een vrachtauto met afgeladen laadcontainer op

De politie heeft bevel gegeven van onmiddellijke staking van de werken, dat werd bekrachtigd door de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur op 18 maart 2011.

Op 17 maart 2011 is de politie opnieuw de naleving van het stakingsbevel gaan controleren. De politie stelde vast dat er ditmaal zes personen tuinwerken aan het uitvoeren waren op het perceel en dat zij haagbeukplanten aan het inplanten waren in gleuven. Er was opnieuw een vrachtauto van op het perceel aanwezig en een lichte vrachtauto met aanhangwagen alsook een vrachtauto met afgeladen laadcontainer. beide met opschrift van op

Nogmaals werd een bevel tot onmiddellijke staking van de werken gegeven, dat werd bekrachtigd door de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur op 18 maart 2011.

heeft met luchtfoto's aan de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur aangetoond dat de gedempte gracht waarvan sprake was in de eerste vaststellingen, al gedempt was toen zij in 2009 eigenaar van de terreinen is geworden. De gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur heeft daarop deze inbreuk "uit het proces-verbaal gelicht".

Voorts heeft de de toelating gevraagd om verschillende werken uit te voeren. Voor het aanplanten van struiken en bomen en het zaaien van gras gaf de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur op 18 maart 2011 toestemming; het verzoek om ook een draadafsluiting te mogen plaatsen, wees hij af.

heeft bij dagvaarding van 14 april 2011 aan de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Brussel, zetelend zoals in kort geding, de opheffing gevraagd van het stakingsbevel van 22 februari 2011 en "desgevallend" van het stakingsbevel van 2 maart 2011. Deze vordering werd afgewezen bij beschikking van 17 juni 2011.

2. Het Vlaamse Gewest (Agentschap Inspectie RWO, Herstelfonds) heeft op 6 april 2011 drie verschillende administratieve geldboetes opgelegd aan de van telkens 5.000 euro, voor overtreding van het stakingsbevel,

- boete 1 wegens het verder afwerken van de verharding, in strijd met het stakingsbevel van 18 februari 2011, bekrachtigd op 22 februari 2011;
- boete 2 wegens het inplanten van haagbeukplanten, in strijd met het stakingsbevel van 1 maart 2011, bekrachtigd op 1 maart 2011;
- boete 3 wegens het graven van gleuven om beplantingen aan te brengen, in strijd met het stakingsbevel van 1 maart 2011, bekrachtigd op 1 maart 2011.

heeft per brief van 19 april 2011 aan de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur de kwijtschelding of vermindering van deze administratieve geldboetes gevraagd.

De boete 1 werd niet kwijtgescholden of verminderd, maar de boetes 2 en 3 heeft de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur wel verminderd, telkens tot 2.000 euro.

Het Vlaamse Gewest heeft op 21 oktober 2011 drie dwangbevelen tot betaling van de boetes uitgevaardigd en heeft deze op 26 oktober 2011 aan laten betekenen.

Bij dagvaarding van 24 november 2011 heeft verzet ingesteld.

De vordering van strekt ertoe dat de rechtbank de beslissing waarbij de geldboetes werden opgelegd, zou vernietigen en de dwangbevelen zou vernietigen.

Deze zaak is ingeschreven in de algemene rol van de rechtbank van eerste aanleg te Brussel onder nummer

3. Het Vlaamse Gewest (Agentschap Inspectie RWO, Herstelfonds) heeft op 6 april 2011 ook twee administratieve geldboetes opgelegd aan de van telkens 5.000 euro, voor overtreding van het stakingsbevel,

- boete 1 wegens het inplanten van haagbeukplanten in gleuven, in strijd met het stakingsbevel van 1 maart 2011, bekrachtigd op 1 maart 2011;
- boete 2 wegens het graven van gleuven om beplantingen aan te brengen, in strijd met het stakingsbevel van 1 maart 2011, bekrachtigd op 1 maart 2011.

heeft via haar advocaat per brief van 19 april 2011 aan de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur de kwijtschelding of vermindering van deze administratieve geldboetes gevraagd.

De beide boetes heeft de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur verminderd, elk tot 1.000 euro.

Het Vlaamse Gewest heeft op 21 oktober 2011 twee dwangbevelen tot betaling van de boetes uitvaardigd en heeft deze op 2 november 2011 aan laten betekenen.

Bij dagvaarding van 2 december 2011 heeft verzet ingesteld.

De vordering van strekt ertoe dat de rechtbank de beslissing waarbij de geldboetes werden opgelegd, zou vernietigen en de dwangbevelen zou vernietigen.

Deze zaak is ingeschreven in de algemene rol van de rechtbank van eerste aanleg te Brussel onder nummer

II. BEOORDELING.

De samenvoeging van de zaken.

4. en vragen dat de zaken die zij beiden afzonderlijk hebben ingesteld, zouden worden samengevoegd.

Het Vlaamse Gewest vindt dat het verzoek tot samenvoeging moet worden afgewezen, omdat de zaken verschillende administratieve geldboetes betreffen, die zijn opgelegd aan verschillende rechtspersonen. Er is volgens het Vlaamse Gewest geen gevaar voor onverenigbare uitspraken.

Het criterium dat de rechtbank in acht moet nemen om rechtsvorderingen als samenhangende zaken te behandelen, is niet of de gezamenlijke tenuitvoerlegging van onderscheiden beslissingen materieel onmogelijk zou zijn; dat is de definitie van onsplitsbaarheid (artikel 31 van het Gerechtelijk Wetboek) en heeft met samenhang niets te maken.

Het feit dat de onderscheiden dwangbevelen los van elkaar kunnen worden ten uitvoer gelegd, is dus geen reden om rechtsvorderingen verder afzonderlijk te berechten.

Rechtsvorderingen kunnen als samenhangende zaken worden behandeld, wanneer zij onderling zo nauw verbonden zijn dat het wenselijk is ze samen te behandelen en te berechten, ten einde oplossingen te vermijden die onverenigbaar kunnen zijn wanneer de zaken afzonderlijk worden berecht (artikel 30 van het Gerechtelijk Wetboek).

Het criterium bij de beoordeling van de samenhang is dus het risico op onverenigbare uitspraken. Dat zijn uitspraken die niet kunnen verenigd worden in één consistente beslissing, omdat ze elkaar tegenspreken.

In deze bestaat er wel risico dat bij de afzonderlijke behandeling uitspraken zouden worden gedaan die in tegenspraak zijn met elkaar. Het feitengeheel – de oorzaak van de vordering – is immers identiek in de beide zaken, namelijk de werken die werden uitgevoerd en de bevelen tot staking die werden uitgevaardigd.

In de beide zaken moet de rechtbank deze precieze feiten vaststellen, de draagwijdte van de bevelen tot staking onderzoeken en oordelen of er inbreuken zijn begaan op de bevelen tot staking.

De rechtbank oordeelt dat het aangewezen is om de rechtsvorderingen van
en van als
samenhangende zaken te behandelen teneinde te vermijden dat er over die
punten tegenstrijdige uitspraken zouden worden gedaan.

De grond van de zaak.

5. en
hebben verzet ingesteld tegen dwangbevelen die tegen hen zijn uitgevaardigd. Dat verzet is ingesteld overeenkomstig artikel 6.1.50, §4, VCRO; dat bepaalt dat binnen een termijn van dertig dagen na de betekening van het dwangbevel, de betrokkene bij gerechtsdeurwaardersexploot een met redenen omkleed verzet kan doen, houdende dagvaarding van het Vlaamse Gewest, bij de rechtbank van het arrondissement van de plaats waar de goederen gelegen zijn. Dit verzet schorst de tenuitvoerlegging van het dwangbevel.

In de parlementaire voorbereiding werd over deze mogelijkheid van verzet voor de burgerlijke rechtbank het volgende gesteld (Parl.St. VI.Parl. 1998-99, nr. 1332/8, 13):

"De rechtbank van eerste aanleg oefent een controle met volle rechtsmacht uit op de administratieve geldboete. De administratie heeft de mogelijkheid om de omvang van de sanctie te moduleren en de rechtbank kan een volledige controle uitoefenen op alles wat onder de beoordeling van de administratie valt. Een rechterlijke controle met volle rechtsmacht garandeert dat het systeem van administratieve geldboeten in overeenstemming is met artikelen 10

en 11 van de Grondwet, zoals onlangs nog in een arrest van het Arbitragehof over de BTW-geldboeten bevestigd werd."

Op deze manier heeft de decreetgever willen voorzien in een omvattend systeem van rechtsbescherming bij de burgerlijke rechter, die de bevoegdheid heeft om de weigering van kwijtschelding, vermindering of uitstel van betaling (dat is "wat onder de beoordeling van de administratie valt") te controleren in volle rechtsmacht.

Aldus heeft de decreetgever aan een rechter van de rechterlijke orde de bevoegdheid opgedragen om kennis te nemen van geschillen met betrekking tot deze geldboeten, onder meer voor wat betreft de weigering tot kwijtschelding en de beslissing om de geldboete te verminderen.

Anders gezegd : de rechter beschikt over dezelfde beoordelingsmarge als de stedenbouwkundige inspecteur bij de beoordeling van een verzoekschrift tot kwijtschelding, vermindering of uitstel van betaling (T. Vandromme, "Toetsing van sancties door de rechter - Ruimtelijke ordening", in *Toetsing van sancties door de rechter*, Intersentia, Antwerpen, 2011, p. 117, nr. 9).

Zo de rekenplichtige van het Herstelfonds geen beoordelingsmarge heeft en verplicht is om bij een inbreuk op het stakingsbevel een boete van 5.000 euro op te leggen, is de gewestelijke stedenbouwkundige van zijn kant wel volledig vrij in zijn beoordeling van de gemotiveerde verzoeken om kwijtschelding, vermindering of uitstel van betaling.

Die beoordeling gebeurt evenwel onder het toezicht van de rechter, met volle rechtsmacht.

De parallel die het Vlaamse Gewest in zijn conclusies trekt naar het stelsel van de administratieve geldboete die aan een vervoerder kan worden opgelegd bij toepassing van artikel 74/4 bis van de Vreemdelingenwet, kan niet worden gevolgd. In dat stelsel is er geen sprake van kwijtschelding, vermindering of uitstel van betaling van een administratieve geldboete die al werd opgelegd, maar kan enkel de wettelijk vastgelegde geldboete van 3.750 euro worden verminderd als een voorafgaandelijk protocolakkoord is gesloten tussen de vervoerder en de minister of diens gemachtigde. In dat stelsel van de Vreemdelingenwet kan de rechter, die de beslissing tot het opleggen van een administratieve geldboete aan de vervoerder beoordeelt, dan ook geen boete kwijtschelden, nu dat niet door de wet is voorzien. Daarin verschilt het stelsel met dat van de administratieve geldboete wegens inbreuk op een stakingsbevel, die wel kan worden kwijtgescholden.

6. De eerste boete, tot beloop van 5.000 euro, is aan de opgelegd voor een inbreuk op het stakingsbevel dat op 17 februari 2011 was uitgevaardigd en op 22 februari 2011 was bekrachtigd.

Op 28 februari 2011 heeft de bevoegde ambtenaar de inbreuk op het stakingsbevel vastgesteld (pv van 1 maart 2011), in die zin dat er bijkomende werken werden uitgevoerd, namelijk het afwerken van de beide toegangswegen van +/-50,00m lang en van +/-

30,00m lang van en naar de ronde waarvan het ook de bedoeling is deze te verharden. Beide toegangswegen werden aangelegd in kasseiverharding.

Het ging dus om de verdere uitvoering van vergunningsplichtige werken waarvan de staking was bevolen omdat ze zonder vergunning werden uitgevoerd.

De betwist in haar conclusies niet dat deze werken (het aanleggen van toegangswegen en een ronde verharding in kasseien) vergunningsplichtig waren en dat zij geen vergunning had voor de werken.

Wel voert de aan dat zij er steeds te goeder trouw is van uitgegaan dat de wegverharding niet vergunningsplichtig was, dat zij nadien inspanningen heeft gedaan om de situatie te regulariseren en dat de inbreuk op het stakingsbevel maar zeer kortstondig was.

Deze argumenten vormen geen reden om de geldboete van 5.000 kwijt te schelden of te verminderen.

De gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur heeft in zijn beslissing van 17 juni 2011 die argumenten van de terecht
 * / verworpen, verwijzend naar de handelsactiviteiten van de die vastgoedmakelaar is -, waardoor zij wel moest weten dat er voor een wegverharding een stedenbouwkundige vergunning nodig was. Ook haalt de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur terecht aan dat de voldoende was geïnformeerd over het stakingsbevel.

Die redenen kunnen worden bijgetreden en verantwoordend dat de decretaal vastgestelde geldboete van 5.000 euro werd opgelegd.

Er is geen reden om deze boete te verminderen of kwijt te schelden.

Het bevel tot staking is een preventieve maatregel die er niet alleen toe strekt de macht van de rechter om het herstel te bevelen veilig te stellen, maar ook bedoeld is om inbreuken op de wettelijke regels inzake ruimtelijke ordening zoals bedoeld in 6.1.1 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening te voorkomen.

Er is op 17 februari 2011 niet alleen ter plaatse een bevel tot staking aangeplakt en meegedeeld aan de werkmannen die er de wegverharding aan het aanleggen waren. Dit bevel tot staking is ook die dag zelf al telefonisch meegedeeld aan de afgevaardigd beheerder van Het proces-verbaal nv. van 18 februari 2011 vermeldt daarover: "Door een medewerker van werd met de gsm contact opgenomen met de afgevaardigde beheerder van die mij duidelijk maakte dat er niemand het formulier van de staking van de werken mocht ondertekenen en dat de werken worden verdergezet. Blijgevolg werd op een goed zichtbare plaats een schriftelijk bevel tot onmiddellijke staking aangebracht".

Dit stakingsbevel is overeenkomstig de decretale bepalingen bekrachtigd en de bekrachtigingsbeslissing is aan toegezonden per aangetekende post.

Het is niet het uitvoeren van onvergunde werken dat met de administratieve geldboete wordt beteugeld, maar wel het voortzetten van handelingen, werken of wijzigingen in strijd met een door de stedenbouwkundige inspecteur bekrachtigd bevel tot staking (artikel 6.1.49. §1. VCRO).

Of nu al of niet wist dat er voor de wegverhardingen een stedenbouwkundige vergunning nodig was, doet dus niets ter zake. Vanaf de kennisname van het stakingsbevel wist zij in ieder geval dat de werken wel vergunningsplichtig zijn en bovenal wist zij dat het voortzetten van de werken een inbreuk zou uitmaken op het stakingsbevel.

Het verweer van dat zij te goeder trouw handelde bij het verder afwerken van de wegverhardingen kan dus niet worden aangenomen.

Het verzet tegen de beslissing tot het opleggen van een administratieve geldboete van 5.000 euro en tegen het dwangbevel van 21 oktober 2011 dat daarop betrekking heeft, is dus ongegrond.

7. Naast de administratieve geldboete voor de inbreuk op het stakingsbevel die bestond in het verder aanleggen van de wegverhardingen, zijn administratieve geldboetes opgelegd aan zowel de opdrachtgever van de werken als de uitvoerder voor werken die nadien plaatsvonden op het perceel, meer bepaald het graven van sleuven om hagen te planten en het aanplanten van die hagen.

De gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur heeft de administratieve geldboetes – viermaal 5.000 euro – verminderd tot tweemaal 2.000 euro voor de opdrachtgever van de werken en tweemaal 1.000 euro voor de uitvoerder er werd bij die beslissing rekening gehouden met het feit dat de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur kort na de inbreuken op de stakingsbevelen wel toestemming heeft gegeven voor het graven van sleuven en aanplanten van hagen.

en voeren voor de rechtbank aan dat de vier verschillende boetes die hen werden opgelegd volledig moeten worden kwijtgescholden, omdat er een "onevenredig ruime invulling" is gegeven aan het stakingsbevel en omdat het manifest onredelijk is verschillende administratieve geldboetes op te leggen voor eenzelfde niet-vergunningsplichtig feit.

De rechtbank beoordeelt het verzet als volgt.

De geldboetes zijn opgelegd wegens inbreuken op eenzelfde stakingsbevel, dat schriftelijk werd gegeven op 28 februari 2011 en ter plaatse werd aangebracht "op een goed zichtbare plaats" en dat op 1 maart 2011 werd bekrachtigd door de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur.

De ambtenaar die het stakingsbevel heeft gegeven, vermeldt dat "de staking werd bevolen ten aanzien van alle werken, handelingen en wijzigingen".

In zijn bekrachtigingsbeslissing verduidelijkt de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur dat "tenzij uitdrukkelijk anders vermeld, het bevel tot staking geldt voor alle werken op het desbetreffende perceel, zelfs indien deze werken op zich niet vergunningsplichtig zijn (zoals bv. schilder- of behangwerken) of zouden worden uitgevoerd overeenkomstig vóór de vaststelling van het misdrijf verleende stedenbouwkundige vergunningen". Daaraan werd toegevoegd dat er wel toestemming kon worden gevraagd om voorlopige maatregelen te mogen nemen ter voorkoming van schade aan het onroerend goed.

De inbreuken die zijn vastgesteld op dit stakingsbevel zijn het graven van sleuven op 14 maart 2011 om hagen aan te planten en het planten van die hagen op 17 maart 2011.

Het Vlaamse Gewest voert aan dat de draagwijdte van het stakingsbevel zo is dat alle werken op het perceel verboden waren.

Dat is correct.

Dat heeft evenwel niet tot gevolg dat bij de beoordeling van een gemotiveerd verzoek tot kwijtschelding of vermindering van de boete, de rechter geen oog zou moeten hebben voor de redenen waarom het stakingsbevel oorspronkelijk was gegeven.

Het oorspronkelijke stakingsbevel kwam er naar aanleiding van onvergunde wegverhardingen, het dempen van een afwateringsgracht en het nivelleren van het terrein.

De bedoeling van het bevel tot staking was dat het herstel nog mogelijk zou zijn en dat verdere inbreuken zouden worden voorkomen.

Het graven van sleuven voor een haag en het aanplanten van een haag heeft geen uitstaans met die stedenbouwkundige inbreuken die aanvankelijk waren vastgesteld.

Deze werken hebben niets te maken met de aangelegde wegverharding; de aangeplante bomen en hagen laten de mogelijkheid om de inbreuk van de wegverhardingen te herstellen onverlet.

De aanplantingen vormen ook geen nieuwe stedenbouwkundige inbreuk, angezien deze werken niet-vergunningsplichtig zijn.

De enige reden dat een administratieve geldboete is opgelegd, is dus dat het stakingsbevel zo ruim was geformuleerd dat alle werken op het perceel eronder vielen.

Bovendien berustte het stakingsbevel gedeeltelijk op een vergissing, in zoverre de verbalisant meende dat een tweede werk had uitgevoerd dat vergunningsplichtig was, namelijk het dempen van een afwateringsgracht en nivelleren van het terrein, terwijl later aan de

hand van luchtfoto's werd vastgesteld dat dit al eerder, door de vorige eigenaar, moest zijn uitgevoerd. De stedenbouwkundige inspecteur heeft deze inbreuk dan wel "uit het proces-verbaal gelicht", maar dat neemt niet weg dat er in het oorspronkelijke stakingsbevel naar werd verwezen en dat het stakingsbevel ook door deze inbreuk was ingegeven.

Er moet hierbij worden opgemerkt dat in het kader van een regularisatieaanvraag voor de uitgevoerde werken een ongunstig advies werd uitgebracht door Duurzame Landbouwontwikkeling, omdat "*het betrokken terrein volledig onderhavig is geweest aan vertuining en de situatie ter plaatse eerder de nadruk laat van een park/tuin te zijn dan van een agrarisch gebied.*" Dit feit - dat het perceel landbouwgrond werd "vertuind" - is niet de reden waarom het stakingsbevel is uitgevaardigd en speelt dus niet mee bij de beoordeling of de administratieve geldboete wegens inbreuken op het stakingsbevel moest worden kwijtgescholden.

De enige werken die aanleiding hebben gegeven tot het stakingsbevel, waren in feite dus de aanleg van de wegverhardingen.

Aangezien de inbreuken op het stakingsbevel (de sleuven en de aanplantingen) geen uitstaans hebben met de redenen waarom het stakingsbevel was uitgevaardigd, de sleuven en aanplantingen zelf niet vergunningsplichtig waren en de stedenbouwkundige inspecteur kort na de uitvoering van de werken toelating heeft gegeven voor het aanplanten van de hagen, oordeelt de rechtbank dat de boeten - zowel deze ontleend aan als deze opgelegd aan hadden moeten worden kwijtgescholden.

Het verzet is dan ook gegrond.

8. is in het gelijk gesteld. Het Vlaamse Gewest wordt veroordeeld tot de gerechtskosten van deze partij.

en het Vlaamse Gewest zijn ten opzichte van elkaar elk voor een deel in het gelijk en voor een deel in het ongelijk gesteld.

In die omstandigheden acht de rechtbank het raadzaam om de gerechtskosten om te slaan, in die zin dat deze partijen elkaar geen rechtsplegingsvergoeding verschuldigd zijn en zij elk worden veroordeeld tot de helft van de overige gerechtskosten.

*

**OM DEZE REDENEN,
DE RECHTBANK,**

Gelet op de wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken, zoals nadien gewijzigd,

Voegt de zaken met rolnummers A.R. en nr. samen;

Rechtsprekende in eerste aanleg, op tegenspraak,

Verklaart het verzet van ontvankelijk en gegrond;

Scheldt kwijt de administratieve geldboete die aan zijn opgelegd door de Rekenplichtig van het Herstelfonds bij beslissing van 6 april 2011 wegens het inplanten van haagbeukplanten in gleuven (en wegens het graven van gleuven om beplantingen aan te brengen zoals verminderd bij beslissing van de gewestelijke stedenbouwkundige Inspecteur van 17 juni 2011;

Vernietigt de twee dwangbevelen tot betaling van de vermelde boetes en kosten, betekend aan op 2 november 2011;

Veroordeelt het Vlaamse Gewest tot de terugbetaling van de administratieve geldboetes en kosten die heeft betaald;

Veroordeelt het Vlaamse Gewest tot de gerechtskosten van begroot op 244,06 euro (dagvaarding in verzet + rof) + 440 euro (RPV);

Verklaart het verzet van ontvankelijk;

Verklaart het verzet ongegrond in zoverre het betrekking heeft op de administratieve geldboete van 5.000 euro die aan is opgelegd door de Rekenplichtig van het Herstelfonds bij beslissing van 6 april 2011 wegens het verder afwerken van de verharding

Verklaart het verzet voor het overige gegrond en scheldt kwijt de administratieve geldboetes, verminderd bij beslissing van de gewestelijke stedenbouwkundige Inspecteur van 17 juni 2011 tot 2.000 euro die aan zijn opgelegd door de Rekenplichtig van het Herstelfonds bij beslissing van 6 april 2011 wegens het inplanten van haagbeukplanten in gleuven en wegens het graven van gleuven om beplantingen aan te brengen

Vernietigt de twee dwangbevelen tot betaling van de beide bij dit vonnis kwijtschuldigen boetes en kosten, betekend aan op 26 oktober 2011;

Veroordeelt het Vlaamse Gewest tot de terugbetaling van de beide administratieve geldboetes ten belope van 2.000 euro + kosten die heeft betaald;

Slaat de gerechtskosten om tussen en het Vlaamse Gewest, in die zin dat zij elkaar geen rechtsplegingsvergoeding verschuldigd zijn en dat zij elk worden veroordeeld tot de helft van de overige gerechtskosten, begroot op $244,06/2 = 122,03$ euro (dagvaarding in verzet + rol);

Aldus gevonnist en uitgesproken ter buitengewone openbare terechtzitting van de 23^e kamer van de rechtbank van eerste aanleg te Brussel van 26 november 2013.

waar aanwezig waren :

de heer
de heer

rechter,
afgevaardigd griffier,